

Via Dolorosa

En langfredagsvandring – 3. station

Dauids salme 121

Jeg løfter mine øjne mod bjergene,
hvorfra kommer min hjælp?
Min hjælp kommer fra Herren,
himlens og jordens skaber.
Han lader ikke din fod vakle,
han, som bevarer dig, falder ikke i søvn.
Han, som bevarer Israel,
falder ikke i søvn, han sover ikke.
Herren bevarer dig,
Herren er din skygge
ved din højre side.
Om dagen stikker solen dig ikke,
månen ikke om natten.

Herren bevare dig mod alt ondt,
han bevare dit liv.
Herren bevare din udgang og din
indgang fra nu af og til evig tid

Jesus falder første gang

Mennesker har igennem lange tider givet sig selv og hinanden sange, bønner og velsignelser med på vejen, før man begav sig afsted på langfart. En bøn, der går igen er blandt andet bønnen om ikke at snuble eller falde.

Denne bøn har ofte flere betydninger:

Lad mig ikke falde og slå mig
Lad mig ikke opgive den færd, jeg er på
Lad mig ikke blive til grin

Vi ved ikke, hvad der får Jesus til at falde. Måske snublede han blot over en sten. Måske segner han lidt under vægten af korset.

Overvejelse:

Små børn falder hele tiden, mens de øver sig på at gå. Det at falde er et vilkår, som hører med til at lære at gå. Hvorfor mon det så opfattes som pinligt, hvis vi senere hen i livet falder, og særligt pinligt hvis andre ser det? Som fx hvis man falder på vej op ad trappen til en scene eller på vej op ad kirkegulvet?

